

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 336/2025-23

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Roberta Šorla a sudcov Ivana Fiačana (sudca spravodajca) a Martina Vernarského v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľov [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED], a [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED], zastúpených Lacko & Partners s.r.o., Miletičova 46, Bratislava, proti postupu Mestského súdu Bratislava IV v konaní vedenom pod sp. zn. 10C/70/2022 takto

r o z h o d o l :

Ústavnú sťažnosť **o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavná sťažnosť sťažovateľov a skutkový stav veci

1. Sťažovatelia sa ústavnou sťažnosťou doručенou ústavnému súdu 22. apríla 2025 domáhajú vyslovenia porušenia svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“), čl. 38 ods. 2 Listiny základných práv a slobôd (ďalej len „listina“) v spojení so základným právom na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy a svojho práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) označeným postupom mestského súdu. Sťažovatelia tiež žiadajú, aby im ústavný súd priznal finančné zadostučinenie po 3 750 eur a náhradu trov konania.

2. Sťažovatelia podali 24. októbra 2022 na Okresnom súde Bratislava IV žalobu, ktorou sa domáhali náhrady škody a nemajetkovej ujmy, ktorá im vznikla konaním žalovanej materskej školy, ktoré porušovalo zásadu rovnakého zaobchádzania, a protiprávnym zásahom do ich osobnostných práv. Okresný súd 21. novembra 2022 vyzval sťažovateľov na úhradu súdneho poplatku za žalobu, ktorý sťažovatelia následne uhradili. Žalovaná sa k žalobe vyjadrila 30. januára 2023, okresný súd 1. marca 2023 vyzval sťažovateľov na podanie repliky, ktorú sťažovatelia podali 17. marca 2023. Okresný súd vyzval 30. marca 2023 žalovanú na podanie dupliky. Od 1. júna 2023 z dôvodu zmeny súdnej mapy konanie prebiehalo na mestskom súde, kde bolo vedené pod tou istou spisovou značkou a zákonnou sudkyňou. Keďže mestský súd vo veci nekonal, podali sťažovatelia 15. novembra 2024 sťažnosť na prietahy v namietanom konaní, ktorú vybavila podpredsedníčka

mestského súdu. V oznámení o prešetrení sťažnosti zo 4. decembra 2024 podpredsedníčka mestského súdu konštatovala zbytočné prietahy v konaní. Zároveň sťažovateľov informovala, že zákonná sudkyňa bola o sťažnosti informovaná a vo veci je nariadený termín pojednávania na 25. február 2025. Na pojednávaní konanom 25. februára 2025 súd vyhlásil rozsudok, ktorým žalobu v celom rozsahu zamietol a žalovanej priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %. Rozsudok mestského súdu nadobudol právoplatnosť 29. apríla 2025.

II.

Argumentácia sťažovateľov

3. Sťažovatelia poukazujú na to, že mestský súd rozhodol rozsudkom až po vyše dvoch rokoch, pričom po dobu viac ako 19 mesiacov nevykonal žiaden úkon. Podľa sťažovateľov si vec vyžadovala jednoduché právne posúdenie, preto mal mestský súd rozhodnúť omnoho skôr. Súď pritom nevykonal žiadne dokazovanie, čo odôvodnil jeho nadbytočnosťou. Podkladom rozhodnutia boli iba podania strán konania. Rozhodovanie o ich žalobe bolo zdĺhavé, a teda v rozpore s požiadavkou na prejednanie veci bez zbytočných prietahov. Tým bolo porušené aj právo sťažovateľov na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy. V čase podania ústavnej sťažnosti mestský súd rozhodol meritórnym rozsudkom, ktorý však ešte nenadobudol právoplatnosť a nedošlo ani k vydaniu uznesenia o výške náhrady trov konania. Namietané konanie má pre sťažovateľov význam ekonomický aj satisfakčný.

III.

Predbežné prerokovanie ústavnej sťažnosti

4. Účelom základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy je odstránenie stavu právnej neistoty, v ktorej sa nachádza osoba domáhajúca sa rozhodnutia všeobecného súdu. K odstráneniu tohto stavu dochádza zásadne až právoplatným rozhodnutím súdu (IV. ÚS 221/04). Namietané porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov sa skúma s ohľadom na okolnosti prípadu z pohľadu (i) právnej a faktickej zložitosti veci, (ii) správania účastníka a (iii) postupu súdu (I. ÚS 41/02). V súlade s judikatúrou Európskeho súdu pre ľudské práva v rámci prvého kritéria ústavný súd prihliada aj na predmet sporu (povahu veci) v posudzovanom konaní a jeho význam pre sťažovateľa (I. ÚS 19/00, II. ÚS 32/02).

5. Nie každý zistený prietah v súdnom konaní má nevyhnutne za následok porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy (I. ÚS 46/01, I. ÚS 66/02, I. ÚS 61/03, III. ÚS 372/09). V prípade, keď ústavný súd zistil, že charakter postupu všeobecného súdu sa nevyznačoval takými významnými prietahmi, ktoré by bolo možné kvalifikovať ako zbytočné prietahy v zmysle čl. 48 ods. 2 ústavy, nevyslovil porušenie základného práva zaručeného v tomto článku (napr. II. ÚS 57/01, IV. ÚS 110/04), prípadne návrhu buď nevyhovet (napr. I. ÚS 11/00), alebo ho odmietol ako zjavne neopodstatnený (napr. IV. ÚS 221/05, III. ÚS 126/2010, I. ÚS 96/2011).

6. Konanie o žalobách o náhradu škody a nemajetkovej ujmy v súvislosti s porušením zásady rovnakého zaobchádzania patrí k bežnej súčasť rozhodovacej činnosti všeobecného súdnictva. Vec nemožno hodnotiť ako nadmerne právne a fakticky zložitú, čoho dôkazom je skutočnosť, že súd

rozhodol vo veci hneď na prvom pojednávaní. Sťažovatelia svojím správaním neovplyvnili dĺžku konania.

7. Namietané konanie sa začalo 24. októbra 2022 podaním žaloby sťažovateľov, pričom mestský súd rozhodol vo veci rozsudkom 25. februára 2025, ktorý nadobudol právoplatnosť 29. apríla 2025. Celkove tak napadnuté konanie trvalo 2 roky a 6 mesiacov, čo nesignalizuje reálnu možnosť zbytočných prietáhov, a tým ani porušenie základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a čl. 38 ods. 2 listiny.

8. Ústavný súd ďalej poukazuje na skutočnosť, že napadnuté konanie síce v čase podania ústavnej sťažnosti nebolo právoplatne skončené, ale sťažovatelia ju podali vo vedomí, že mestským súdom už rozhodnuté bolo, čo nezanedbateľne oslabuje pocity právnej neistoty sťažovateľov v čase podávania ústavnej sťažnosti.

9. Po predbežnom prerokovaní ústavnej sťažnosti tak ústavný súd dospel k záveru, že napadnuté konanie mestského súdu nie je poznačené prietáhmi v ústavne relevantnej intenzite. Preto je bez významu skúmať aplikovateľnosť obsahovo zhodného práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru. Zároveň nie je možné ani dospieť k záveru o možnom porušení základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy. Preto je ústavná sťažnosť zjavne neopodstatnená a ako taká bola podľa § 56 ods. 2 písm. g) zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov odmietnutá.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 17. júna 2025

Robert Šorl
predseda senátu